

[Finansministeren.]

synes jeg faktisk heller ikke, der er. Det, der er sket, er, at vi har sat os ned sammen og er blevet enig om denne Historie, og nu maa vi altsaa køre den igennem i Fællesskab. Bagefter kan vi saa slaas for det, hver enkelt maa anse for at være principielt rigtigt.

Det ærede Medlem Hr. Hauch gjorde den Bemærkning, at der for mig var ikke ringe Grund til at være taknemmelig. Det erkender jeg fuldt ud, og jeg forstaar, at det ærede Medlem Hr. Hauch er opfyldt af en tilsvarende stor og inderlig Taknemmelighed over for den meget betydelige Imødekommenhed, hans Omraade har mødt, bl. a. fra mit Partis Side, med Hensyn til de Priser, der er fastsat for nylig. Hvis jeg derfor vurderer rigtigt, vil jeg mene, at det ærede Medlem Hr. Hauchs og min Taknemmelighedsfølelse har nøjagtigt samme Varmegrad.

Hauch: Jeg bliver nødt til at sige til den højtærede Finansminister, at han ikke maa gaa ud fra, at der hos mig er nogen som helst Taknemmelighed over Gennemførelsen af Landbrugslovene — det maa jo være dem, den højtærede Finansminister sigter til. Forholdet er nemlig det, at Landbruget har aldeles ikke — hvad jeg havde Lejlighed til at fremføre for ganske nylig — faaet den Behandling, som det retmæssigt burde have haft, hvad angaar de Priser det faar for sin Produktion — absolut ikke.

Hvad den foreliggende Sag angaar, tør jeg sige til den højtærede Finansminister, at dersom han skulde have modtaget Dækningen i Form af Skattelove, f. Eks. af mig, med den Indstilling, jeg har, vilde den højtærede Finansminister ikke have faaet saa mange Penge, som han nu faar — videre gaar min Elskværdighed ikke i det foreliggende Tilfælde.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen anførte her fra denne Talerstol paa ny, at Oppositionen maatte have en Forpligtelse, der gik ud over de Udgifter, som Oppositionen selv vilde være med til at gennemføre. Selv om det ærede Medlem i Øjeblikket — hvad jeg forstod af hans Udtalelser — er meget begejstret for den højtærede Finansminister, vil jeg dog meget bede det ærede Medlem om, at han ikke giver den højtærede Finansminister et saadant Tilsagn, for det vilde altsaa sige, at der blev givet den højtærede Finansminister fuldkommen carte blanche med Hensyn til Udgifter, idet vi alle skulde være forpligtet til at gaa med til dem, ogsaa den Del af

Rigsdagen, som ikke har været stemt for disse Udgifter. Jeg henstiller til det ærede Medlem, at han gør denne Sag til Genstand for en Omtale i sin Gruppe og finder sig selv som Oppositionsparti i Forhold til den nuværende Regering i Forbindelse med Dækningspørgsmaalet.

Finansministeren (H. C. Hansen):

Jeg skal ikke strides mere med det ærede Medlem Hr. Hauch om Taknemmelighedsfølelsernes Varmegrad. Det ærede Medlem slog jo fast, at jeg havde faaet mindre, hvis det var hans Synspunkter, der skulde have været afgørende. Jeg kunde i og for sig føle en vis indre Trang til ud fra denne Bemærkning at replicere henimod det Angiggende, som interesserer det ærede Medlem særligt, og gøre en personlig Bemærkning i den Forbindelse. Det skal jeg dog afholde mig fra. Kun skal jeg sige, at jeg har Indtryk af, at til Trods for, at det ærede Medlem Hr. Hauch mener, at den Løsning, der er truffet for Landbrugets Vedkommende, er helt utilfredsstillende, fordi den ikke giver Landbruget, hvad Landbruget egentlig bør have, synes det ærede Medlem nok inderst inde, at det er nu alligevel ganske godt, det, der er gennemført i dette og i det andet høje Ting vedrørende Landbrugspriserne i Øjeblikket, og jeg vilde i og for sig vurdere det ærede Medlem forkert, hvis han, naar alt kommer til alt, dog ikke vilde mene som vi andre, at Tiden vist ikke er inde til at skrue Priserne paa de forskellige Omraader stærkere op, end det allerede er sket. Den Bemærkning vilde jeg dog gerne gøre.

Jeg skal ikke blande mig i Diskussionen mellem det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen og det ærede Medlem Hr. Hauch om Inddækningen. Jeg bestrider ikke det ærede Medlem Hr. Hauchs Opfattelse, at man naturligvis ikke har nogen Forpligtelse til umiddelbart at deltage i Dækningen af de Omkostninger, man ikke selv har stemt for, men det er vel, naar alt kommer til alt, mere en formel Betragtning. Næste Gang, vi skal diskutere Finanslov, vil hverken det ærede Medlem Hr. Hauch eller nogen af hans Partifæller staa op og reservere sig over for den Del af Aldersrentelovgivningen, som berøres af den sidste Forhøjelse, og forlange noget taget ud, nej, saa vil det ærede Medlem stemme for den. Det er altsaa mere en periodisk Fornemmelse, man kan have over for aktuelt vedtagne Love, men næppe en Fornemmelse, der har varig Gyldighed.

Jørgen Jørgensen: Jeg takker det ærede Medlem Hr. Hauch for Vejledningen.